

Η πανδημία και ο δημόσιος χαρακτήρας των υπηρεσιών

Αναδημοσιεύουμε κείμενο εργαζομένης σε ΚΕΠ

Η πανδημία που χτύπησε την πόρτα του πλανήτη βρέθηκε ενώπιων κυβερνήσεων υπό το πρίσμα φιλελεύθερων πολιτικών και του κυρίαρχου καπιταλιστικού μοντέλου. Τα κράτη, ορμώμενα, ακριβώς από τη φιλελεύθερη αντιλαϊκή πολιτική ορίζουν ως υπέρτατη ευθύνη αντιμετώπισης της παγκόσμιας αυτής πανδημίας την ατομική, κλείνουν το μάτι στην πρόσβαση, διάγνωση, και θεραπεία στους ισχυρούς οικονομικούς και επιφανείς παράγοντες. Αρνούνται στην ουσία την κρατική ευθύνη και τη δυνατότητα που κατέχουν να προστατεύσουν και να προάγουν τη δημόσια υγεία για τους πολλούς. Αντίθετα, διαχειρίζονται με τρόπο ελιτίστικο την κατάσταση μέσω απαγορεύσεων για το λαό, μεταβάλλοντας το ρόλο της διακυβέρνησής τους σε ρόλο δεσμοφύλακα της ανθρώπινης ελευθερίας, αντί της πραγματικής κρατικής ευθύνης παροχής πρόσβασης σ' ένα ανθρωποκεντρικό και επαρκές εθνικό σύστημα υγείας, που σέβεται απόλυτα, στην πράξη την ανθρώπινη ζωή. Η κατεύθυνση, όμως, της φιλελεύθερης επιλογής ένα δρόμο δείχνει, αυτόν της καταστρατήγησης των κοινωνικών δικαιωμάτων, μέσω περικοπών των δαπανών για τα δημόσια αγαθά που αφορούν μια αξιοβίωτη ζωή για τους πολλούς, προκειμένου να ευδοκιμήσει η ιδιωτική πρωτοβουλία που εξυπηρετεί την ολιγαρχία του κέρδους.

Στηναντιμετώπιση αυτής της κατάστασης βρίσκεται και ο δημόσιος τομέας. Με έτσι κι αλλιώς μηδαμινούς οικονομικούς πόρους καλείται να λειτουργεί στα πλαίσια του κοινωνικού συναγερμού εγρήγορσης και αναχαίτισης της πανδημίας. Και αυτό συμβαίνει χωρίς επί της ουσίας να παρέχονται σε επάρκεια μέτρα ατομικής προστασίας για τους εργαζόμενους και για το κοινωνικό σύνολο κατ' επέκταση. Καλούνται όμως κλάδοι του δημοσίου να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή αντιμετώπισης της κατάστασης. Εργαζόμενοι στο χώρο της υγείας καλούνται να υπερβάλλουν εαυτόν σε απαξιωμένα συστήματα υγείας και να

σώσουν ανθρώπινες ζωές. Εργαζόμενοι στους ΟΤΑ με προεξέχοντες την καθαριότητα καλούνται να φροντίσουν την περιβαλλοντική υγιεινή με ανεπαρκή μέτρα ατομικής προστασίας και αποδεκατισμένο προσωπικό. Οι εργαζόμενοι στο βοήθεια στο σπίτι, ένα πρόγραμμα που στηρίζεται τόσα χρόνια από συμβασιούχους που συνδράμουν στην εξυπηρέτηση των αναγκών ευπαθών συνανθρώπων μας, που τώρα ειδικά πληθαίνουν, συνεχίζουν αγόγγυστα να προσφέρουν έργο. Και πολλές άλλες υπηρεσίες των ΟΤΑ, που επαγρυπνούν για τον πολίτη σε μια εποχή που ο δημόσιος χαρακτήρας των υπηρεσιών υφίσταται διαρκή υποβάθμιση, εξαιτίας της υποχρηματοδότησης και τις ανύπαρκτες προσλήψεις καθ' υπόδειξη της ΕΕ, του ΔΝΤ, της ΕΚΤ, των κυβερνήσεων και των δημάρχων που αποδέχτηκαν να υπηρετήσουν αυτή την πολιτική.

Ανάμεσα σε αυτές και τα ΚΕΠ δέχονται σε μεγάλο βαθμό το φιλελεύθερο πολιτικό μανδύα της κυβέρνησης από την πρώτη στιγμή της συγκρότησής της, έτσι κι αλλιώς. Θυμίζουμε, ότι από τις πρώτες πολιτικές ρυθμίσεις της κυβέρνησης Μητσοτάκη ήταν το μπλοκάρισμα στην απόδοση ΑΜΚΑ σε χιλιάδες πρόσφυγες που βρίσκονται εγκλωβισμένοι στην Ελλάδα, αποκλείοντάς τους από την άμεση πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη.

Η λειτουργία τους στην παρούσα φάση γίνεται με κλειστή πόρτα και κατόπιν τηλεφωνικής συνεννόησης. Από 26 Μαρτίου φιλτράρεται απόλυτα η αυτοπρόσωπη παρουσία των πολιτών και μόνο για εξαιρετικά επείγοντα περιστατικά, προκειμένου να αποφευχθεί ο συνωστισμός. Η εξυπηρέτηση θα γίνεται μέσω τηλεφωνικής επικοινωνίας, καθώς και η υποβολή αιτημάτων. Πολλές υποθέσεις πλέον μπορούν να διεκπεραιωθούν και ηλεκτρονικά από όσους πολίτες έχουν τη δυνατότητα μέσω της πλατφόρμας της Εθνικής Πύλης Ερμής, gov.gr και τις ηλεκτρονικές πλατφόρμες του δημοσίου (πχ www.efka.gov.gr, www.oaed.gr κτλπ.). Πάντοτε στα ΚΕΠ υπάρχουν εργαζόμενοι πρόθυμοι να εξυπηρετήσουν, να διευκολύνουν και να καθοδηγήσουν τον πολίτη, πόσο μάλλον τον οποιοδήποτε ευπαθή συνάνθρωπό μας σε αυτό που αναζητά και διαχειρίζονται με αλληλέγγυο τρόπο τον ψηφιακό αναλφαβητισμό, προκειμένου να παράσχουν τις καλύτερες δυνατές υπηρεσίες στην κοινωνία.

Σημαντικό είναι ν' αναδειχθεί σε αυτή τη δύσκολη ώρα η δύναμη του δημοσίου τομέα και η ανάγκη άμεσης στήριξής του με προσλήψεις προσωπικού που να καλύπτουν τις ανάγκες των υπηρεσιών και των πολιτών, καθώς επίσης και άμεση

χρηματοδότηση για την προμήθεια των κατάλληλων μέσων ατομικής προστασίας, ειδικά σε τομείς που αιμορραγούν ιδιαίτερα, προκειμένου να λειτουργεί απρόσκοπτα με απόλυτη προστασία, τόσο για τους εργαζόμενους όσο και για το κοινωνικό σύνολο. Μόνο η έμπρακτη στήριξη του δημοσίου τομέα από την κυβέρνηση μπορεί να δημιουργήσει ασφαλή θωράκιση στο έργο του και αυτό σε καμία περίπτωση δεν υποκαθίσταται από τον «εθελοντισμό» που αναζητούν εναγωνίως. Μέσω της έμπρακτης στήριξης του δημοσίου τομέα θα υπάρξει δυνατότητα να δοθεί ανάσα υποστήριξης της κοινωνίας, που βιώνει το φόβο, τον πανικό και την ανασφάλεια καθημερινά και που τελεί υπό καθεστώς απαγόρευσης. Η λύση δεν είναι η απαγόρευση μετακίνησης των ανθρώπων και η διαδικασία στρατικοποίησης της κοινωνίας, αυτό αποτελεί ίσως ένα προσωρινό μέτρο μη διασποράς του ιού, προκειμένου ν' αντέξουν τα υποβαθμισμένα υγειονομικά συστήματα που οι φιλελεύθερες πολιτικές παρέχουν στο λαό. Η λύση είναι ν' αποδοθεί στο μέγιστο η κρατική ευθύνη προς το λαό με υποστήριξη του υγειονομικού συστήματος με υλικοτεχνική υποδομή και με άμεσες προσλήψεις σε

γιατρούς και νοσηλευτές, καθώς και ευρεία στήριξη του δημοσίου χαρακτήρα των υπηρεσιών.

Όλοι εμείς οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα παραμένουμε στις θέσεις μας και παρέχουμε το καλύτερο δυνατό έργο, με αλληλεγγύη προς την κοινωνία, διεκδικώντας πάντοτε δυναμικά τη ζωή που μας αξίζει μέσα από τα σωματεία μας, με εργατικές συλλογικές διαδικασίες και ταξικό προσανατολισμό.